

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. София, 25.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 27 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мина Мумджиева

Членове: Костадинка Костадинова
Анна Кофинова

при участието на секретаря ЛЮБА СТ. СТАТЕЛОВА
в присъствието на прокурора З. П. Н.
като разглежда докладваното от Костадинка Костадинова Частно наказателно дело № 20241100200387 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 19, ал.3, вр. 17 и сл. от Закона за екстрадицията и европейската заповед за арест /ЗЕЕЗА/.

Образувано по искане на СГП, във връзка с молба/ нота/ от Министерството на правосъдието на Р Турция чрез Министерството на правосъдието на Република България за екстрадиция на турския гражданин М. Й. /М.О. / с цел провеждане на наказателно производство.

В днешното открито съдебно заседание исканото лице М. Й. /М.О./ **изрази доброволно съгласие за незабавна екстрадиция**, като съгласието беше направено в присъствието на служебния защитник на лицето -адв. Р. от САК. Съгласието беше отразено в протокола и подписано от лицето и защитника, както и преводача. Бяха направени и декларациите по чл.19, ал.1 и ал.2 ЗЕЕЗА.

Представителят на СГП моли да се допусне незабавна екстрадиция на турския гражданин. Счита, че не са налице основания за недопускане на екстрадицията по чл. 6 или за отказ от същата по чл. 7 от ЗЕЕЗА. **Защитникът**– адв. Р., заявява становище да се уважи даденото от исканото лице доброволно съгласие за предаване. Добавя, че намира молбата на турските власти не отговаря на изискванията на закона. **Поисканото за екстрадиция лице** – М. Й., желае да бъде предаден на молещата държава Р Турция и дава доброволното си съгласие за това.

Съдът като взе предвид становището на страните и всички събрани по делото доказателства, намира за установено следното:

Исканото лице М. Й. /М.О./, роден на ***.****г. в гр. Зара, Република Турция, е турски гражданин, с турски идентификационен номер ****.

В Република Турция въз основа на обвинителен акт в Истанбулския наказателен съд за тежки престъпления, 3-ти състав било образувано наказателно производство **по дело № 2022/416** за престъпление – извършване на търговия или осигуряване на наркотично вещество или производни, извършено на 20.07.2020г. в квартал Саръйер, гр. Истанбул, Р Турция. Поради бягството на обвиняемия Й., наказателното дело не е приключило. Истанбулския наказателен съд за тежки престъпления, 3-ти състав на 20.10.2023г. е издал „заповед за арест и задържане под стража“ спрямо М. Й.. Прави се искане с цел приключване на образуваното наказателно производство за предаване на лицето, за което се установява, че се намира на територията на Р България.

Спрямо исканото лице първоначално е взета МН „временно задържане до 40 дни“, а впоследствие на 18.01.2024г. с определение на СГС, НО, 11 състав е взета МН „ЗС“ до приключване на производството по екстрадиция. Същевременно на 19.01.2024г. в СГС, НО, по внесеното искане на СГП с правно основание чл.14, ал.4, т. 5 от ЗЕЕЗА за екстрадицията на М. Й. в Р Турция е образувано настоящето производство.

Съдът установи изложените факти въз основа на официалната молба за екстрадиция на турския гражданин, акт за гражданска регистрация, извлечения от НК на Р Турция, приложими спрямо обвиняемия Й., доклад по наказателното дело, заповед за задържане под стража на М. Й., справка НСлС, ГДИН, УИС на ПРБ, справка от РС“ИН“ -гр. Разград, справки съдимост, определение на СГС, НО, от 18.01.2024г. и др.

Като съобрази приложените към молбата за екстрадиция документи от Р Турция, разпоредбите на ЗЕЕЗА и ЕКЕ, в рамките на компетентността си по същество съдът приема за установено следното от правна страна:

Молбата за екстрадиция е основателна. Доводите на защитата съдът намери за несъстоятелни, тъй като в настоящото производство, съдът няма възможност да обсъжда обосноваността на обвинението срещу него. Въпросът дали е виновен ли не, ще се реши в производството пред турския съд.

Спазени са изискванията на чл.9 от ЗЕЕЗА, като молещата държава е изпратила цялата необходима информация, относима към екстрадиционното производство.

Екстрадицията е с цел провеждане на наказателно производство **срещу М. Й. /М.О./ по дело № 2022/416 пред Истанбулски наказателен съд за тежки престъпления, 3 –ти състав за извършено престъпление – търговия или осигуряване на наркотично вещество или производни - престъпление по чл.37, ал.1, чл. 188, ал.3, чл.188, ал.4, параграф - а, чл.53 от Наказателния закон 5237 на Република Турция, т. е. налице е основанието по чл.5, ал.2 от ЗЕЕЗА.**

На следващо място съдът счита, **че е налице двойна наказуемост**, тъй като деянието за което се провежда наказателно производство в Р Турция е престъпление и по законодателството на РБ – чл. 354а, ал.1 НК, наказуемо с лишаване от свобода от 2 до 8 години. В случая двойната наказуемост е вън от съмнение, тъй като няма изискване за пълна идентичност, а съвпадение в основните признаци на престъпните състави на националните законодателства / арг. чл.5 ал.3 от ЗЕЕЗА /.

Съдът счита, че в случая **не са налице основания** за недопускане на екстрадицията.

На първо място съдът счита, че исканото лице **не попада в категорията** на лицата, посочени в чл. 6 от ЗЕЕЗА, т.е. към момента на получаване на искането за екстрадиция М. Й. не е български гражданин, не е лице, на което е предоставено убежище на територията на Р България, не се ползва с имунитет по отношение на наказателната юрисдикция на Р България. Исканото лице не е малолетно и следователно е наказателноотговорно.

С оглед даденото доброволно съгласие от поисканото лице за незабавна екстрадиция и съгласно чл.19, ал.3 от ЗЕЕЗА съдът, ако не е налице основание за отказ по смисъла на чл.7 от ЗЕЕЗА постановява решение за незабавна екстрадиция.

Съдът счита, **че не са налице абсолютните основания** за отказ, визирани в чл. 7 от ЗЕЕЗА:

По чл.7, т.1 от ЗЕЕЗА – престъплението, за което се води наказателното производство срещу исканото лице не е политическо или свързано с тях,

По чл.7, т.2 от ЗЕЕЗА– престъплението, за което се води наказателното производство срещу исканото лице не е военно престъпление.

По чл.7, т.3. от ЗЕЕЗА – разглеждането на делото не ще бъде извършено от извънреден съд в Р Турция.

По чл.7, т. 4 от ЗЕЕЗА - молбата за предаване няма за цел преследване или наказване на лицето на основания, като раса, религия, гражданство, етническа принадлежност, пол, гражданско състояние или политически убеждения и няма основания съдът да прецени, че съществува риск положението на лицето да бъде утежнено поради някое от тези основания.

По чл.7, т.5 от ЗЕЕЗА – видно от изпратените материали се касае за криминално деяние, за което се провежда наказателно производство срещу М. Й. и други лица и липсват каквито и да било сериозни и обосновани подозрения, че при екстрадицията лицето ще бъде изправено пред реална опасност от подлагането му в молещата държава на насилие, изтезание, нечовешко или унижително отношение.

По чл.7, т.6 от ЗЕЕЗА- видно от горепосочените доказателства абсолютната давност в Р Турция изтича на 17.11.2037 г., по законодателството на РБ също не е изтекла.

По чл.7, т.7 от ЗЕЕЗА- видно от справките от УИС на ПРБ и от НСлС, няма данни за образуване и неприключили НП спрямо исканото лице в РБ.

Видно от приложен по делото протокол № 70/19.09.2023г. по НОХД № 190/2023г. по описа на Районен съд – Исперих, 7-ми състав, Съдът е одобрил споразумение, в сила от същата дата, с което на лицето на основание чл. 23, ал.1 от НК е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца и „глоба“ в размер на 1000 лева. за извършени престъпления на територията на Р България на 19.01.2023г. по чл. 354а, ал.3, т.1 от НК, и в периода 01.01.2022г. до 19.01.2023г. по чл. 279, ал.1 от НК.

Лицето е било задържано от 20.01.2023г. и е освободено от ареста на 20.09.2023г. (по изтърпяване).

По чл.7, т.8 от ЗЕЕЗА – законът на молещата държава **не предвижда** смъртно наказание за престъплението, за което е образувано наказателно производство пред Истанбулския съд за тежки престъпления, като в случай на осъждане наказанието, което е предвидено е **не по-малко от 10 години „лишаване от свобода“** и от десет до двадесет хиляди дни съдебно парично наказание.

По чл.19, ал.5 ЗЕЕЗА – не се установи срещу исканото лице в РБ да има висящо наказателно производство за престъпления, различни от тези, за което се иска екстрадицията или лицето да трябва да изтърпи наказание за престъпление, различно от това, за което се иска екстрадицията.

Предвид изложеното исканото лице М. Й. следва да бъде предадено незабавно на молещата държава Р Турция.

На осн. чл.17, ал.7 ЗЕЕЗА спрямо исканото лице следва да бъде взета МН ”Задържане под стража” до фактическото му предаване на молещата държава

Воден от изложеното и на **основание чл.19, ал.3 ЗЕЕЗА, СЪДЪТ**

РЕШИ:

ДОПУСКА НЕЗАБАВНО ПРЕДАВАНЕ на М. Й./М.О. / роден на ***.****г. в гр. Зара, Република Турция, турски гражданин, с турски идентификационен номер **** на компетентните съдебни власти в Р Турция с **цел провеждане на наказателно производство по дело № 2022/416 пред Истанбулски наказателен съд за тежки престъпления, 3 –ти състав за извършено престъпление – търговия или осигуряване на**

наркотично вещество или производни - престъпление по чл.37, ал.1 , чл. 188, ал.3, чл.188, ал.4, параграф - а, чл.53 от Наказателния закон 5237 на Република Турция.

ВЗЕМА мярка за неотклонение “Задържане под стража” спрямо **М. Й. / М.О. /** роден на *****.***г.** в гр. Зара, Република Турция, турски гражданин, с турски идентификационен номер ******** до фактическото му предаване на молещата държава.

Мярката за неотклонение да се изпълнява в Затвора –гр. София.

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО И НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ И/ИЛИ ПРОТЕСТИРАНЕ.

Заверен препис от решението да бъде изпратен незабавно на Министъра на правосъдието – за уведомяване на молещата държава, и на Върховна Касационна прокуратура – за издаване на постановление за изпълнение на допусната незабавна екстрадиция.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____